

KÚRIA

Bfv.III.304/2015/5.szám

A Kúria Budapesten, a 2015. év szeptember hó 30. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt az I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Fővárosi Törvényszék 17.B.126/2006/166. számú, valamint a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.377/2013/10. számú ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

E végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítványozó, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék a 2013. május 30-án kihirdetett 17.B.126/2006/166. számú - a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.377/2013/10. számú ítélete folytán 2014. október 30-án jogerőre emelkedett - ítéletével az I. rendű terheltet 4 rendbeli, a Btk. 373. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő, három esetben folytatólagosan elkövetett csalás büntette, 17

rendbeli, a Btk. 373. §-ának (1) bekezdésében írt és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerint büntetendő, két esetben folytatólagosan, egy esetben társtettesként elkövetett csalás büntette, 15 rendbeli, a Btk. 373. §-ának (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntette és a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt - halmazati büntetésül - 5 év 6 hó börtönbüntetésre, továbbá 6 év közügyektől eltiltásra ítélte, egyidejűleg rendelkezett a bejelentett polgári jogi igények tárgyában is.

A jogerős ügydöntő határozat ellen az I. rendű terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt. Álláspontja szerint azzal, hogy a másodfokú bíróság K. M. tanú vallomását kirekesztette a bizonyítékok köréből, a 4/B., 20/B., 22/B., 27/B., 29/A. és 29/B. pont tekintetében a tényállást megalapozatlanná tette, s egyben elmulasztotta az indokolási kötelezettségét. A másodfokú bíróság ugyanis arra hivatkozott, hogy az I. rendű terhelt bűnössége a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján változatlanul megállapítható. Azt azonban nem részletezte, hogy melyek ezek a bizonyítékok, márpedig az elsőfokú bíróság is csupán K. M. és K. S. vallomására utalt, noha utóbbi tanú e vonatkozásban érdemi nyilatkozatot nem tett.

Az indítvány szerint a másodfokú bíróság bizonyítás lefolytatása nélkül állapított meg bűncselekményt a terhelt terhére, amikor azt rögzítette, hogy a perindítás, illetőleg a kereset rossz helyre történő benyújtása már a megtévesztő magatartás része volt.

Sérelmezte továbbá, hogy a másodfokú bíróság - a védelem indítványa ellenére - nem nyilatkoztatta meg az I. rendű terheltet: kíván-e az ügyvédi titoktartás alól felmentő nyilatkozatot tenni, hanem ehelyett - feltételezésekbe bocsátkozva, hogy K. M. tanú vallomása mit tartalmazna - egyszerűen kirekesztette nevezett vallomását a bizonyítékok sorából.

Kifogásolta még az indítvány, hogy az ítélet tábla elutasította azt a - 29. vádpontot érintő - védői bizonyítási indítványt, amely V. L. M. és a II. rendű terhelt közötti beszélgetésről készült felvétel tartalmára figyelemmel tárgyalás tartására irányult.

Mindezek alapján a védő az első-, illetve másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárás lefolytatására utasítását, vagy a 4/B., 20/B., 22/B., 27/B., 29/A és 29/B. vádpontok alól az I. rendű terhelt felmentését kérte.

A Legfőbb Ügyészség a BF.363/2015/1. számú nyilatkozatában - az indítványt alaptalannak tartva - az I. rendű terhelt tekintetében a

megtámadott határozat hatályban fenntartását indítványozta.

A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 424. § (1) bekezdésének első fordulata alapján tanácsülésen bírálta el, s azt nem találta alaposnak.

A Be. XVIII. Fejezetében szabályozott felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely kizárólag a Be. 416. §-ának (1) bekezdésében részletezett anyagi és eljárásjogi szabálysértésekre hivatkozva kezdeményezhető. A felsorolás taxatív, következésképpen az abban nem szereplő szabályszegések a felülvizsgálat szempontjából közömbösek. A felülvizsgálatot megalapozó perjogi szabálysértések pedig a bizonyítási eljárás lefolytatására nem terjednek ki, így a bizonyítási indítvány elutasítása, a bizonyítékok mikénti értékelése vagy a vallomástétel akadályának kérdése nem felülvizsgálati okok, miként nem azok az ítélet esetleges megalapozatlanságához vezető, hibák, hiányosságok sem.

A Be. 423. §-ának (1) bekezdéséből kitűnően ugyanis a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ügydöntő határozatban rögzített tényállás érinthetetlen, ehhez képest az anyagi jogi kifogások annak vitatásán nem alapulhatnak.

Amikor tehát a felülvizsgálati indítvány azt kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság a perindítással összefüggő körülményeket a csalás részcselekményeként értékelte, valójában az ítéletábra által megindokoltan kiegészített tényállást támadta. A másodfokú bíróság egyébként ezzel további bűncselekményt nem rótt a terhelt terhére, hanem e tevőlegességét csupán a megtévesztés részének tekintette. Ilyen módon az indítvány ebben - továbbá a bizonyítási indítvány elutasítását, valamint az ügyvédi titoktartás alóli felmentés kérdését érintő - részében törvényben kizárt.

A Be. 416. § (1) bekezdésének c) pontja értelmében viszont valóban felülvizsgálati ok, ha a bíróság a Be. 373. § (1) bekezdésének III. a) pontjában írt indokolási kötelezettségét felülbírálatra alkalmatlanságot eredményező módon elmulasztotta. Az indokolási kötelezettség súlyos fokú megsértése akkor állapítható meg, amikor a megtámadott határozat indokolása valamely tény vagy jogkérdés kapcsán oly mértékben hiányos, hogy annak alapján nem ellenőrizhető, mire alapozta a bíróság a döntését.

Az ítéletábra határozata esetében azonban - a felülvizsgálati indítvány hivatkozásával szemben - erről nincs szó.

A rendes perorvoslat keretében eljáró másodfokú bíróságnak a saját - adott esetben az elsőfokú ítéletet megváltoztató - döntését kell megindokolnia, olyan törvényi kötelezettség azonban nem terheli, hogy ezzel összefüggően az elsőfokú bíróság által már (helyesen)

értékelt bizonyítékokat is ismételten felsorolja.

A másodfokú bíróság pedig ítéletének indokolásában részletesen számot adott arról, hogy miért rekesztette ki K. M. tanú vallomását a bizonyítékok köréből, miért nem látta indokoltnak nevezett ismételt meghallgatását, s azt is, hogy mindezek ellenére a tényállás azért nem vált megalapozatlanná, mert azt az egyéb bizonyítékok változatlanul alátámasztották.

Az elsőfokú bíróság pedig - amint az az ítéletéből egyértelműen megállapítható - az I. rendű terhelt bűnösségét korántsem csak K. M. és K. S. vallomására alapozta, hanem azt további tanúk (így B. J., L. Á., A. N., V., Cs. K. I.) nyilatkozatai, valamint az igazságügyi könyvszakértő véleménye is alátámasztotta.

Minthogy ekként a felülvizsgálati indítvány az eljárási szabálysértést kifogásoló részében nem alapos, a Kúria a felülvizsgálati indítványnak nem adhatott helyt, s a támadott határozatot a Be. 426. § alapján az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelemztetés a Be. 418. §-ának (3) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. szeptember 30.

Dr. Kónya István s.k. a tanács elnöke, Dr. Akác József s.k. előadó bíró, Dr. Varga Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő
BÉ